CELE 16 FINALE ALE ANULUI

„Cupa Africii" : Congo — Mali 3—2 (Yaoundé, 5 martie)

„Cupa U.E.F.A." : Tottenham — Wolverhampton 2—1 și 1—1 (Londra și Wolverhampton, 3 și 17 mai)

„Cupa Libertadores": Independiente Buenos Aires — Universitario Lima 0—0 și 2—1 (Lima și Buenos Aires, 17 și 25 mai)

Turneul U.E.F.A. : Anglia — R.F.G. 2—0 (Barcelona, 22 mai)

„Cupa cupelor" : Glasgow Rangers — Dinamo Moscova 3—2 (Barcelona, 24 mai)

„Cupa campionilor europeni" : Ajax Amsterdam — Internazionale Milano 2—0 (Rotterdam, 31 mai)

Campionatul Europei : R.F.G. — U.R.S.S. 3—0 (Bruxelles 18 iunie)

Campionatul Europei, pentru echipele de tineret : Cehoslovacia—U.R.S.S. 2—2 și 3—1 (Moscova și Ostrava, 25 și 30 iunie)

„Cupa Independenței" : Brazilia — Portugalia 1—0 (Rio de Janeiro, 9 iulie)

Campionatul European universitar : România — Iugoslavia 1—0 (Constanța, 30 iulie)

„Turneul Prietenia" : România I — Bulgaria 1—0 (Timișoara, 6 august)

„Cupa Balcanică", pentru echipele naționale de tineret : Iugoslavia — Turcia 2—1 (Izmir, 15 august)

„Turneul olimpic" : Polonia — Ungaria 2—1 (München, 27 august)

„Cupa Europei centrale" : Celic Zenica (Iugoslavia) — Fiorentina (Italia) 0—0 și 1—0 (Florența și Zenica, la 30 august și 4 octombrie)

„Cupa Intercontinentală" : Ajax Amsterdam — Independiente Buenos Aires 1—1 și 3—0 (Buenos Aires și Amsterdam, la 6 și 28 septembrie)

„Cupa Balcanică" (intercluburi) : Trakia Plovdiv — Vardar Skoplje 5—0 și 0—4 (Plovdiv și Skoplje, la 27 septembrie și 25 octombrie).

AMSTERDAM, 28 SEPTEMBRIE. „Cupa Intercontinentală", cucerită de Ajax, este în mîinile lui Rep, autorul a două din cele trei goluri ale finalei, înmînată de regina Iuliana a Olandei (în stînga imaginii). Lîngă ea, Van Praag, președintele clubului campion, Rep, Cruyff și Suurbier.

PANORAMIC INTERNAȚIONAL • PANORAMIC INTERNAȚIONAL
1972 ANUL RELANSĂRII FOTBALULUI OFENSIV ?
PANORAMIC INTERNAȚIONAL • PANORAMIC INTERNAȚIONAL

A alege din noianul de competiții și rezultate înregistrate de-a-lungul anului 1972 pe cele mai importante, pe cele mai interesante, pe cele ce pot da o idee asupra direcției spre care se îndreaptă fotbalul zilelor noastre, iată partea cea mai grea pentru un cronicar. 16 finale de mari competiții au avut loc în cele 366 de zile a căror numărătoare se apropie de sfîrșit ; 16 finale importante, semnalate mai ales în Europa și America de Sud, cele două mari „continente ale fotbalului" ; dacă ar fi să le notăm pe toate cele ce au avut loc și în Africa sau Asia, numărul lor ar fi, probabil, dublu.

Așadar, 16 finale, grupate în chenarul de mai sus, care au însemnat **puncte terminus** într-o competiție de anvergură internațională.

EUROPA HIBERNEAZĂ

Da, Europa încă hibernează sub plapuma de nea, dar în America de Sud și în țările calde, sezonul fotbalistic e în floare. De aceea, anul internațional debutează la 3 ianuarie : în Irak, la Bagdad, reprezentativa țării gazdă termină cu scor alb partida cu Egiptul Apoi, la Madrid, la 12 ianuarie, înaintea traversării oceanului, Ungaria întîlnește Spania și cedează cu 1—0. Va fi prologul unui turneu cenușiu al echipei lui Bene în America de Sud.

La 15 ianuarie, la Atena, reprezentativele Iranului și Kuweitului se întîlnesc pentru a treia oară în cadrul jocurilor premergătoare turneului olimpic. Primele două confruntări se încheiaseră cu 0—0. Acum cîștigă Iran cu 2—0, dar Kuweit contestă rezultatul pentru că echipa învingătoare a făcut trei schimbări în locul celor două regulamentare. Intervine F.I.F.A. care, recunoscînd legitimitatea plîngerii, nu mai programează al patrulea joc, justificînd decizia sa prin faptul că înlocuirea avusese loc în min. 86, cînd scorul era deja fixat. La orice nivel s-ar juca, fotbalul pune pasiunile în mișcare...

O lună mai tîrziu, mai precis la 16 februarie, în Anglia, la Hull, echipele Irlandei de Nord și a Spaniei se întîlnesc într-un întîrziat meci din preliminariile Campionatului Europei : 1—1. Programată inițial în 1971, partida nu s-a disputat atunci, din cauza tulburărilor din Ulster. Din același motiv nu s-a jucat la Belfast, unde fusese programată inițial, ci în Anglia. În aceeași zi, la Atena, Grecia cedează în fața Olandei cu 5—0 !

Este începutul sfîrșitului perioadei de hibernare în care, în Europa, s-au jucat mai mult meciuri din campionatele unor țări.

„CUPA AFRICII": 40.000 DE SPECTATORI LA FIECARE MECI

„Continentul negru" este străbătut în ultimii ani de pasiunea fotbalului. Competițiile se succed aproape fără întrerupere. Cea mai prestigioasă dintre toate rămîne „Cupa Africii", la care iau parte echipele naționale, competiție ajunsă în 1972 la a VIII-a ediție. Țara de desfășurare : Camerum, unde, la Yaoundé și la Douala, se construiesc în mod special stadioane de cîte 40 000 de locuri. Turneul debutează în mijlocul unui interes enorm, neștirbit nici de faptul că echipa gazdă este eliminată în semifinale de Congo, team-ul care în finală va întrece Mali cu 3—2.

O competiție ca oricare alta ? Nicidecum. După cum scrie trimisul lui „Mirroir du Footbal", **„întrecerea a constituit o magnifică trecere în revistă a forțelor unei viitoare mari puteri a soccerului mondial".** Printre cei ce au dat culoare partidelor disputate în Camerun notăm pe malianul **Salif Keita,** cunoscut din campionatul Franței, camerunezul **Tokoto,** sudanezul **Hasabu,** congolezul **M'Pele,** zairenii **N'Tumba** și **Mayanga.** Dar marele victorios în această întrecere a fost fotbalul : zilnic, la Yaoundé și Douala cîte 40 000 de spectatori aclamau disputele sportului rege.

MAI, LUNA FLORILOR, LUNA FINALELOR...

Priviți alăturatul chenar al meciurilor-epilog : din cele 16 finale, luna mai a găzduit cinci. Printre ele, finalele celor trei competiții europene intercluburi, întreceri în care se ilustrează și formațiile românești Steaua și U.T.A. Două din cele trei finale europene au dat cîștig de cauză echipelor ce au trecut pe steagul lor cuvîntul „ofensivă". Într-adevăr, **„meciul de la Rotterdam a semnat decesul betonului „gen Internazionale" și triumful fotbalului pornit din nou pe calea atacului, a spectacolului, a golurilor. Formația antrenată de Ștefan Covaci a aliniat cîțiva atacnți de clasă și a demonstrat o capacitate ofensivă inegalabilă",** scrie „Sport Zürich" după meciul Ajax—Inter. Milanezii, deși martelați inițial la Mönchengladbach (7—1 !), au reușit să transforme sticla care l-a lovit pe **Boninsegna,** într-un „atu" pentru a ajunge pînă în finală.

Tottenham, echipa lui **Chivers** a atacat și ea mai mult decît Wolverhampton Wanderers, colegă din prima divizie a Angliei și „lupii" au plecat steagul după două meciuri de mare luptă, specifice fotbalului englez, în finala „Cupei U.E.F.A."

Excepție a făcut doar jocul de la Barcelona dintre Dinamo Moscova și Glasgow Rangers, în care inițiativa — mai ales în a doua jumătate a întîlnirii — a fost de partea formației sovietice. Sînt cunoscute incidentele provocate de suporterii echipei scoțiene, ceea ce a dus la situația — pentru prima dată întîlnită — ca deținătoarea unei cupe europene să nu-și poată apăra trofeul datorită faptului că a fost suspendată de U.E.F.A.

La fel de importantă ca și „Cupa campionilor europeni", este în America de Sud „Copa Libertadores". Anul acesta victoria a revenit pentru a șaptea oară, în istoria de 12 ani a întrecerii, unei formații argentiniene, Independiente Buenos Aires.

Dar să nu uităm o altă finală a acestei luni, aceea a Turneului U.E.F.A. pentru juniori, organizat în Spania. La 22 mai, la Barcelona, în fața a 30 000 de spectatori, se întîlnesc reprezentativele Angliei și R. F. a Germaniei. Englezii cîștigă cu 2—0 și intră pentru a cincea oară în posesia trofeului. La Turneul U.E.F.A., a participat și reprezentativa României. Pierzînd meciul cu Spania, și terminînd la egalitate cu Italia, băieții antrenați de prof. **C. Ardeleanu** s-au clasat pe locul al treilea în grupă.

Așadar, luna mai, luna florilor, a fost și luna finalelor. Deși a văzut renașterea fotbalului ofensiv, nu a fost, totuși, prea darnică în goluri : cele șapte meciuri disputate în cadrul acestor finale au dus la marcarea a numai 17 puncte, ceea ce face 2,43 goluri de joc !

AL PATRULEA CAMPIONAT AL EUROPEI

Pentru a doua decadă a lunii iunie sînt programate în Belgia jocurile de încheiere a celei de a patra ediții a întrecerii continentale. Participante : Ungaria, U.R.S.S., R. F. a Germaniei și, firește, echipa Belgiei. România a trecut pe lîngă calificare : după meciuri egale, cu Ungaria, la Budapesta și la București, a pierdut în min. 89 al celui de-al treilea joc, disputat pe teren neutru, la Belgrad. Ah, acest minut 89 care va mai juca feste și va mai dărîma atîtea speranțe, chiar de-a lungul lui 1972... Echipa Belgiei terminînd la egalitate, în deplasare, cu vicecampioana lumii, Italia și învingînd „11"-le lui Mazzola la Bruxelles, a dat, după meciul Ajax—Inter, cea de a doua lovitură de grație catenaccio-ului italian, realizînd marea surpriză a sferturilor.

În semifinale, R.F.G.—Belgia 2—1 și U.R.S.S.—Ungaria 1—0. Finala evidențiază forma excepțională a formației antrenată de **Helmuth Schön** : 3—0 cu U.R.S.S. Meciul a fost **„o fastuoasă revenire la sursele fotbalului",** scrie „Les Sports" din capitala Belgiei. „France Football" continuă, parcă, ideea : **„Această fază finală a fost bogată în învățăminte și speranțe. Ea te duce cu gîndul la finala C.M. 1974 care se va disputa în patria lui Beckenbauer și Netzer și în care cea de a doua finalistă s-ar putea să fie Brazilia, dacă va găsi un nou Pele"...**

Cu o săptămînă mai tîrziu, la Moscova avea loc primul tur al finalei campionatului Europei pentru echipele de tineret : reprezentativele U.R.S.S. și Cehoslovaciei încheiau cele 90 de minute la egalitate : 2—2. Cinci zile mai tîrziu, la Ostrava, Cehoslovacia, egala României în meciul de la Tg. Mureș, cucerea trofeul întrecînd Uniunea Sovietică cu 3—1. **Albrecht, Gajdusek, Biciovski** din echipa învingătoare, **Iakubik, Blohin, Golubiev** de la învinși aveau să fie foarte repede promovați în primele reprezentative.

„BRASIL ! O, BRASIL !"

Finala campionatului Europei ne ducea cu gîndul la finala C.M. din 1974, pentru că Brazilia, deținătoarea ultimului titlu mondial și-a reconfirmat (e un fel de a zice) valoarea cu prilejul „Cupei Independenței", așa-zisa **mini-cupă mondială.** 20 de reprezentative din cele cinci continente au fost prezente la marea întrecere, noutățile fiind : reunirea celor mai multe vedete ale fotbalului african într-o singură selecționată, și alinierea la start, sub denumirea de reprezentativă a U.R.S.S., a unui „11" bazat pe echipa Zaria Vorosilovgrad, cea care avea să cîștige campionatul unional.

„Mini-cupa" debutează cu o senzațională victorie a Iugoslaviei : 10—0 cu Venezuela. Mai tîrziu, „plavii" își vor pierde suflul. Brazilia, cîștigătoarea, fără Pele în formație, se prezintă neconvingător : 0—0 cu Cehoslovacia, 1—0 cu Scoția etc. A trebuit să vină min. 89 al finalei cu Portugalia (din nou min. 89 !) pentru ca **Jairzinho** să marcheze golul victoriei. **„Brazilia a cîștigat azi : dar mîine ?..."** — se întreba — cu deplin temei — „Deutsche Sport Echo" după finala de pe Maracana. La rîndul lui, Zagalo, antrenorul învingătoarei, declara : **„Absența lui Pele ne-a creat probleme de nerezolvat ; ne gîndim la ele tot timpul !"**

DOUĂ SUCCESE ALE NOASTRE

Cam în zilele în care în țara lui Pele avea loc amintita competiție, în România se disputa Campionatul european universitar. Adusese la start 14 reprezentative studențești. După unele jocuri frumoase, urmărite cu interes de public și de specialiști, tricolorii noștri cîștigă titlul european întrecînd Iugoslavia în finală : 1—0.

Paralel, tot în țara noastră, avea loc „Turneul Prietenia". Erau prezente nouă reprezentative de juniori din trei continente : Bulgaria, Cuba, U.R.S.S., Polonia, R. P. D. Coreeană, Cehoslovacia, Ungaria, R. D. Germană și România. Cei mai bine pregătiți s-au dovedit tinerii fotbaliști români, învingători cu 1—0 în finala de la Timișoara, în fața reprezentativei Bulgariei.

Deci, două victorii obținute în 1972 de fotbalul românesc, care aveau să aline — întrucîtva — nereușita din Campionatul european și din „Cupa Balcanică" pentru reprezentativele de tineret desfășurată în Turcia, la Izmir. Căutînd să recompenseze rezultatele obținute de formația de tineret-rezerve a lui „U", F.R. Fotbal a hotărît ca echipa din Cluj să reprezinte fotbalul nostru la Balcaniada de la Izmir, intenție frumoasă, dar fără reușită pentru că echipa României are o comportare slabă.

PAUZA ?

Vara aduce de obicei acalmie în fotbalul internațional. Iată însă că anul acesta pauza nu a existat. Și asta pentru că la orizont se profila o nouă competiție de interes mondial : Turneul final al J.O. de la München. Deci — ultimele jocuri de calificare, antrenamente, partide de verificare. Acalmia era departe. În capitala Bavariei încep să sosească reprezentativele ce-și vor disputa titlul. Va cîștiga Ungaria pentru a treia oară consecutiv ? — aceasta era întrebarea. Și, într-adevăr, „11"-le celor doi **Dunai** ajunge din nou în finală. Cu Polonia. Dar **Deyna** marchează de două ori și echipa lui **Lubanski** cucerește pentru prima dată competiția fotbalistică disputată sub semnul celor cinci cercuri. O învingătoare nescontată cu două săptămîni înainte.

O dată cu primele zile ale toamnei, atenția iubitorilor fotbalului se îndreaptă spre mai multe puncte ale globului. Nu numai că reîncep jocurile de calificare pentru Weltmeisterschaft (98 de țări înscrise, record mondial !), dar alte competiții se încheie.

De pildă, la 6 septembrie, la Buenos Aires, într-o atmosferă încandescentă, Independiente, campioana Americii de Sud și Ajax Amsterdam, campioana Europei, își disputa „Cupa Intercontinentală". Ajax smulge un rezultat de egalitate, platformă de pe care se lansează în cucerirea competiției. Și reușește : la 28 septembrie, la Amsterdam, cîștigă cu 3—0.

Vechea „Cupă a Europei centrale" revine anul acesta formației iugoslave Celic Zenica, necunoscută în arenă internațională, învingătoare asupra binecunoscutei Fiorentina. În sfîrșit, Trakia Plovdiv și Vardar Skoplje își disputa „Cupa Balcanică" (intercluburi) Formația din Bulgaria își asigură o diferență apreciabilă de cinci goluri, care s-a dovedit foarte necesară pentru că meciul retur l-a pierdut cu 4—0...

Dar fotbalul nu s-a încheiat o dată cu aceste competiții. Altele și altele apar mereu, nume noi se evidențiază acolo unde nu te aștepți. Și anul, botezat de comentatori drept **„anul relansării fotbalului ofensiv"** se încheie cu preliminariile viitorului Campionat mondial. A fost un an bogat în meciuri, un an cu competiții de mare importanță și însemnătate.

Mircea TUDORAN

RIO DE JANEIRO, 9 IULIE. Minutul 89 al finalei „Cupei Independenței". Jairzinho înscrie ultimul gol al competiției, golul victoriei Braziliei asupra Portugaliei. În stînga, consternat, Artur. fundaș al formației portugheze. În dreapta, Tostao și Clodoaldo, sărind, de bucurie, în timp ce Jairzinho parcă ia startul la o cursă de 100 m pentru a-și striga bucuria...